

Publicerad 2022-11-03 22:21 av MariL

Ännu värre

flocken fåglar vänder om i skyn
sveper vingbredd över himlavalvet
högt över hon som snart var stelfruset död

stilla i frostkyla
vilar med genomborrat kött och blod

när mitt innersta sinne exploderar
vänder det ut och in på det som döljs

inte så djupt ner under marken vilar redan den andre
och blottar smärtan varje gång det regnar

osynliga trådar likt sjuka nerver
trevar genom liv och död
och död och liv
om igen
börjar om igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MariL med Poeter.se id #231137 innehar upphovsrätten